

ger i Orden, tror jeg ikke vil være glade ved en Foranstaltning som den, det ærede Medlem antydede. Jeg ved ikke, om Bornholm er helt færdig med sine Anlæg, men der er i alt Fald adskillige Projekter fremme i Jylland, og det vilde være meget kedeligt for dem, om man sagde, at nu bliver der ikke givet Bevilling til nye Baner, før Staten har opfyldt sine Forpligtelser overfor dem, der allerede har faaet Koncession. Jeg sagde i Fjor, som det ærede Medlem siger her, at det er en ukontrolleret Statsgæld, som her foreligger. Selv om jeg nu godt kan forstaa, at Krigssituationen har lagt Hindringer i Vejen for mange Ting, kan jeg dog ikke forstaa, at Staten vil paabyrde Anlægene de ganske kolossale Renteydelser, som Staten senere vil komme til at betale sin Del af, og som Anlægene selv kommer til at slæbe med som Aktiekapital hele den Tid, de eksisterer. Jeg vil haabe, at det ikke skal vare alt for længe, inden vi kommer saa vidt, at vi kan sige: nu er vi fuldstændig i Orden med de Baner, der har faaet deres Eneretbevillinger. Der er jo ogsaa taget tilstrækkelig Reservation fra Statens Side med Hensyn til Pengenes Udbetaling. Ordningen plejer at være, at naar de selv har afholdt 100,000 Kr. kan de komme til Staten og faa de 50,000 Kr. — Jeg ved ikke, om det Tal, det ærede Medlem der nævnedes, mellem 8 og 10 Millioner, er rigtigt. Jeg sagde selv i Fjor mellem 7 og 8 Millioner, og det tror jeg omtrent passer. Den nuværende Ordning er slet, idet den paabyrder Kommunerne og de private, af hvilke der dog ikke er saa mange, men særlig Kommunerne, stort Besvær. Og Ordningen volder ogsaa Vanskeligheder med Hensyn til Anlægsregnskaberne. Jeg har nogen Erfaring i saa Henseende. Det kan somme Tider vare indtil 10 Aar, efter at et Baneanlæg er paabegyndt, inden disse Regnskaber er afsluttede, og det trods det, at der ikke har været noget i Vejen med at faa Statens Bidrag. Nu bliver det saa meget værre. Og man har jo haft Tilfælde, hvor Koncessionshaverne Tid efter anden uddøde, saaledes at det egentlig var lidt vanskeligt at bringe Orden i hele denne Sag.

I Tilslutning til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for 4de Kreds, og i Henhold til mine Udtalelser ved Finanslovens Behandling og hele Landstingets Finansudvalgs Stilling til denne Sag vil jeg til Slut indtrængende anmode Ministeren om at bringe denne Sag i Orden saa hurtigt som muligt trods Krigen.

Maegaard: Det kunde se ud, som om det ærede kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) havde misforstaaet mig. Jeg henstillede ikke til Ministeren at undlade at give Koncessioner i Fremtiden, men kun, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt i Fremtiden at give Koncessioner under den udtrykkelige Betingelse, at Statstilskuddet ikke ydes, før de gamle Koncessioner er afsluttede. Jeg tror ikke, at det har saa særlig stor økonomisk Betydning, for Overrenten skal betales alligevel, baade i det ene og det andet Tilfælde.

Det ærede Medlem spurgte, om viovre paa Bornholm muligvis havde faaet Koncessionerne paa de Baner, der var opførte i Loven af 1908. Det har vi, men det er ikke under Hensyn dertil, at jeg gjorde min Henstilling, absolut ikke. Jeg tror ikke, at de, der allerede har faaet Koncession, bliver særlig begunstiget. Naar de alligevel ikke faar det sidste af Statstilskuddet, før den allersidste Bane ogsaa faar sin Del, saa er Fordelen ikke saa stor.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Hassing Jørgensen*): Jeg tror, at mine Udtalelser i Fjor til det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) var nogenlunde ligelydende med dem, jeg i Dag har fremsat overfor det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard). Der var et Punkt, hvor jeg i Fjor ikke kunde imødekomme det ærede kongevalgte Medlem; det var i Retning af at stille Ændringsforslag til Finansloven om Udbetaling af et større Beløb, men det er jo en Ting for sig. Jeg anerkendte ogsaa i Fjor overfor det ærede Medlem Tingenes sande Tilstand. Naar jeg ikke kan anerkende Udtrykket „Statsgæld“, er det, fordi det ikke er nogen Gæld, forinden Staten har udstedt Forskrivning derpaa; om jeg saa maa sige, og i det Øjeblik, den gør det, indtræder der paa Aktivsiden et tilsvarende Beløb i Form af Aktier i Banen. Jeg mener derfor, at det vilde være misforstaaet at sige, at Staten foruden den opførte Gæld har en yderligere Gæld paa ca. 8 Mill. Kr. I det Øjeblik, den paatager sig denne yderligere Gæld, forøger den jo sin Aktivmasse med et tilsvarende Beløb. Statens Formuetal berøres altsaa ikke deraf, og dette er den formelle Grund til ikke at anerkende den som Gæld. Men derimod erkender jeg udtrykkelig en Forpligtelse for Staten til at bringe dette Forhold i Orden snarest.

Det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) henstillede, at Koncessionerne